

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](#)

Est aliquid sub corde spei spectare figuram :
Si minus hoc oculis spes sinat alma frui.

ELEGIA VI.

B. Virginis iustus de pueri sui molestijs
in itinere metus.

Quem peperi pulchrum læto sub sidere florem,
Denuo iam matri nascere sancte puer.
Denuo nascēris viduæ puer alme parenti,
Si sedeas isto blandus ut ante, sinu.
An niueis Amor huc celer aduolat aduena pennis ?
Auolat ah ! isto deuia vita sinu.
Scilicet infestus timor omnibus hostis ab oris,
Euibrat huc atrâ spicula cæca manu.
Meque minace præit passim mors aspera telo,
Et sequitur dirus, mortis ut umbra, dolor.
Vror enim, nudis si Sirius ardeat aruis,
Igne ne Gnatō torreat aura caput.
Vror, vbi densa frondescit ab ilice lucus.
Suspīcor : hic Gnatūm cœca latebra tegit.
Vror, vbi duris rubus asper inhorruit hamis,
Ne seges hęc lerhi sauciēt hirta pedes.
Vror, vbi vasto fera fors fremit horrida saltu.
Ne qua ferox Gnatūm distrahat vrsa meum.
Denique (materno Pietas ignosce timori :)
Fontica, & una pijs est causa timoris amor.
Quidquid vbiq̄e nocet, possitūe nocere puello,
Imprimis hoc isti spicula senta sinu.
Testis erit quacumque gradum premo, riuus & herba :
Hæc mader, ab lacrymis crescit at ille meis.
Nec tamen his lacrymis, precibus neque flectitur yllis,
Ros vanus lacrymæ, vana sed aura preces.
Nec patias facilis, blandusque recursat in oras,
Quem via longinquō calle terenda tenet.
Quod si fas fuerit volucri contendere cursu ;
Ibo; sequar rapido, quā fugit ille, pede.

Si petra dura riget ; molli se vertat arenâ.
 Si qua pedes icindat spina : sit apta rosis,
 Inuidaque ignotis via nos si diuidit oris :
 Meta pari iungat corda bis vna loco.

ad Solymam ELEGIA VII.

Virgo circa prandium aduertit abesse
 suum filiolum, suasque delicias.

1. Circa meridiē mater parat prandiolum suo filio.
2. Timet ne quid secus illi Solyma, si ibi substituit,
 rit, eueniat.
3. Obit viam versus Nazareth, & ad alia loca.
4. Optat eō Gabrielis alis cor suum decuehi, ubi
 sit Christus ; saltē suos questus ut Christo
 Gabriel enarret.

V O X B. V I R G I N I S.

S Vblimem medio currum dum librat Olympo,
 Aureaque auricomis sol iuga stringit equis :
 Iamque pare pleno pia promere liba canistro,
 Qualia fert texto viuine dona parens.
 Hei mihi! nullus ades (medio mihi sole ruit nox.)
 Gnate decus sponsi, Gnate parentis honos.
 Suspicer; vt puer es, pueris comes obuius hæres.
 Tot pueros inter, sed puer unus abes.
 Forte sed in molli subsistis lassulus herbâ,
 Et tener amne bibis forte viator aquas :
 Siue sub umbrosæ metâ viridante cypressûs,
 Feruida tu frangis quo flagrat aura, diem.
 Interdum timui mihi damna Sionis ab armis,
 Quæ toties vatum languine tincta rubet :
 Quod timui, patior: timor est res credula, credit
 Vera pericla, sagax quæ sibi fingit amor.
 Adiuro Solymam, reddat pia fulta parenti :
 Sed mea de Guato reddere damna negar.